

با دستور حجت‌الاسلام والمسلمین مروی انجام می‌شود

صرفه جویی حداکثری برق در آستان قدس رضوی

اعطای نشان مدیران برتر بنگاه‌های اقتصادی کشور به مؤسسه عمران و توسعه رضوی

به عنوان شعار محرم ۱۴۰۰ انتخاب شد

زیر علمت امن‌ترین جای جهان است

ملاک دوست یابی

در کلام امام جواد علیه‌السلام

اختتامیه جشنواره بین‌المللی عکس «مزارات» در مشهد برگزار می‌شود

مجازآباد

قله‌های صبر و مناعت

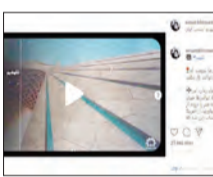

سید نظام‌الدین موسوی، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی توئیتر نوشت:

خدا بر درجات شهید رجب

محمدزاده بیفزاید. سال ۹۳ در خبرگزاری فارس از او پرسیدم: بابارجب! مشکلی، خواسته‌ای نداری؟ گفت: نه، فقط آرزو دارم آقا را ببینم. در اولین دیدار نوروزی در مشهد حضرت آقا دعوتش کرد و دیدش و بوسیدش و مدتی بعد به شهادت رسید. چقدر مدیون این قله‌های صبر و مناعتیم.

ایرانی‌ها باید خودشان را باور کنند

فرار مغزها یک پدیده اجتماعی ناپسند است که متأسفانه در این سال‌ها رواج زیادی داشته است و خیلی از ورزشکاران، هنرمندان و دیگر افراد جامعه به کشورهای

دیگر مهاجرت کرده‌اند. بنیان‌گذار کبیر جمهوری اسلامی ایران، امام خمینی(ره) در همان سال‌های نخست انقلاب اسلامی بسیار به این نکته توجه داشتند که حتماً در ارکان مهم مملکت از جوانان بانگیزه و پرانرژی استفاده شود. به‌تازگی صفحه مجازی منتسب به حضرت امام خمینی(ره) ویدئویی از سخنرانی ایشان در این باره منتشر کرده است که در ادامه بخشی از آن را می‌خوانید: «مهم این است که ایرانی‌ها بفهمند که خودشان می‌توانند کار بکنند... «در این طول زمان، این معنا را همچو کرده بودند که ایرانی‌ها چیزی نیستند و باید همه، همه چیز را بروند از خارج بیاورند، از اروپا بیاورند، از آمریکا بیاورند. این شد که اسباب این شد که مغزهای ایرانی به کار نیفتاد و نگذاشتند به کار بیفتد.»

محمدحسین

نیکبخت | خاورمیانه

در دوران جنگ جهانی اول و سال‌های بعد از آن، یکی از دشوارترین ایام تاریخ را پشت

سر می‌گذاشت. حکومت‌های بومی، بسیار ضعیف یا مضمحل شده بودند و استعمار انگلیس، به طور همه‌جانبه در امور داخلی کشورها دخالت می‌کرد. در برخی مناطق مانند عراق، انگلیسی‌ها توانسته بودند سیطره خود را به بهانه طرح قیمومیت جامعه ملل، کامل کنند؛ آن‌ها برای مردم مسلمان قانون وضع می‌کردند و حتی در امور روزمره مسلمانان دخالت مستقیم داشتند. این وضع برای مسلمانان، به ویژه شیعیان قابل تحمل نبود و شکل گرفتن قیام‌های گسترده در این دوره، با پیشوایی علمای شیعه در عراق، ازجمله تلاش‌هایی بود که صفحات زرینی را در تاریخ مبارزه با استعمار آیت‌الله محمد مهدی خالصی بود که صفحات در این منطقه از جهان رقم زد. یکی از علمای قهرمان و مبارزی که در این دوره رخت سربازی پوشید و همراه مردم به مبارزه با استعمار انگلیس پرداخت، آیت‌الله محمد مهدی خالصی بود که مرقد مطهر وی در دارالسیاده حرم مطهر رضوی قرار دارد. در رواق امروز قصد داریم با هم زندگی این عالم مبارز و مدفون در حرم رضوی را مرور کنیم.

■ **فراگیری آداب مبارزه در مکتب میرزای شیرازی**

آیت‌الله محمد مهدی خالصی در سال ۱۲۳۸ش. در کرخ، محله‌ای در کاظمین، دیده به جهان گشود. وی علوم دینی را در زادگاهش، کربلا و نجف فرا گرفت و از محضر بزرگانی مانند میرزا حبیب‌الله رشتی و میرزامحمدحسن شیرازی مشهور به میرزای بزرگ و صاحب فتوای تنباکو، بهره برد. حضور او در درس میرزای شیرازی، از آیت‌الله خالصی یک عالم سیاسی و مخالف با حضور استعمارگران در سرزمین‌های اسلامی ساخت. وی در کاظمین مدرسه‌ای با نام «الزهراء» تأسیس کرد اما طولی نکشید با حضور حداکثری

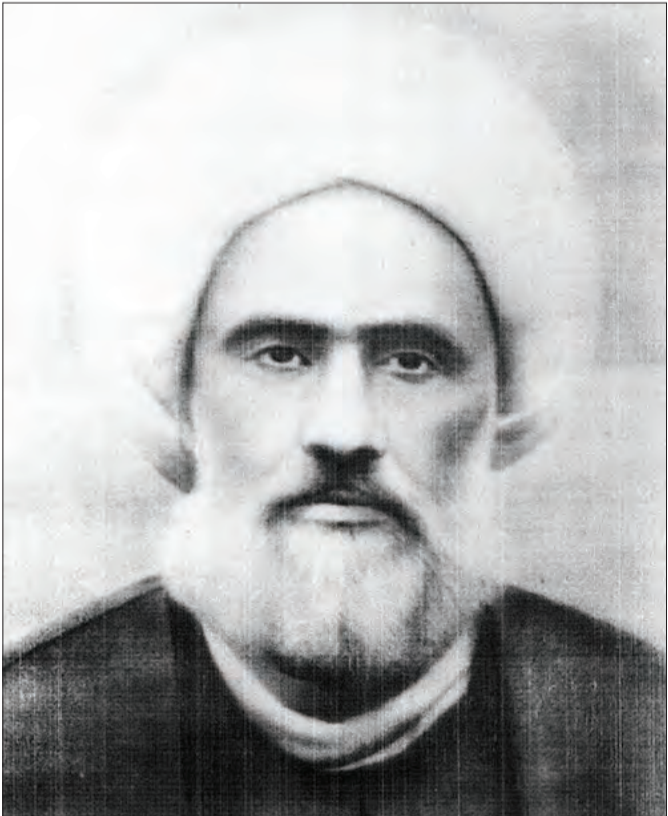
درباره آیت‌الله محمد مهدی خالصی، عالم مدفون در حرم رضوی

قهرمان مبارزه با استعمار

مسلمانان منطقه گذاشت. انگلیسی‌ها که در برابر مقاومت‌های آیت‌الله خالصی مستأصل شده بودند، او را بازداشت و به جزیره هنگام در اقیانوس هند تبعید کردند، اما شدت اعتراض‌های مردمی به این اقدام، چنان بالا گرفت که ناچار او را به جده انتقال دادند. آیت‌الله خالصی پس از انجام مناسک حج، دوباره مبارزات را از سر گرفت.

■ **ورود به ایران**

انگلیسی‌ها قصد داشتند با روی کار آوردن ملک فیصل در عراق، حکومت دست نشانده‌ای در منطقه ایجاد کنند و از بار فشار و اعتراض بکاهند، اما آیت‌الله خالصی همکاری با دولت فیصل را حرام اعلام کرد. پس از آن بود که ناچار شد دوباره تن به تبعید

آیت‌الله محمد مهدی خالصی در سال ۱۲۳۸ش. در کرخ، محله‌ای در کاظمین، دیده به جهان گشود. وی علوم دینی را در زادگاهش، کربلا و نجف فراگرفت و از محضر بزرگانی مانند میرزا حبیب‌الله رشتی و میرزامحمدحسن شیرازی مشهور به میرزای بزرگ و صاحب فتوای تنباکو، بهره برد.

گروه‌ها

فرازهایی از زندگی حضرت جواد الائمه(ع) در گفت‌وگو با حجت‌الاسلام سید حسین مؤمنی

بنویسید رضا هم علی اکبر دارد

چرا او را «جواد» لقب دادند؟ وقتی پدرش در خراسان بود، اصحاب او را از در فرعی خانه خارج می‌کردند تا با افراد کمتری که برای دریافت کمک مراجعه می‌نمودند روبه‌رو شود. پدرش علی بن موسی(ع) به او نامه‌ای نوشت و سفارش کرد به حرف کسانی که به او می‌گویند از در اصلی رفت و آمد نکنند، گوش ندهد: «هر وقت می‌خواهی از خانه خارج شوی، مقداری سکه طلا و نقره همراه داشته باش. هیچ‌کس از تو درخواستی نکند مگر اینکه چیزی به او بدهی»؛ به همین دلیل از کودکی به سخاوتمندی و جود زبانزد شد. شرافت کسی را به خون و نژاد و ثروتش گره نمی‌زد و می‌گفت: «با شرافت‌ترین کسی است که شرافتش به‌واسطه عملش باشد». همین شد که همنشین بردگان می‌شد و تاریخ، ۱۰ تن از اصحابش را از بردگان نام می‌برد. امروز سی‌ام ذی القعدة، سالروز شهادت جواد الائمه(ع) پیشوای نهم شیعیان است. جلوه‌هایی از حیات پربرکت ایشان را در گفت‌وگو با حجت‌الاسلام والمسلمین سیدحسین مؤمنی، استاد حوزه علمیه و کارشناس مذهبی پی گرفته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

در دوران امامت حضرت جوادالائمه(ع) شرایط سیاسی اجتماعی چه فراز و فرودهایی را در رهبری امت برای ایشان ایجاد می‌کرد و آیا این شادند و مشقات مانع از انجام رسالت شده است یا نه؟
درباره حضرت موسی‌بن جعفر(ع) و سپس امام رضا(ع) و نیز در زمان امام جواد(ع) شاهد هستیم مردم اگرچه آن ...

نیمکت‌زندگی

راز خداوند

رقبه توسلی | در فضای مجازی می‌چرخم و بعد مدت‌ها پُست بلاگری چنان جذیم می‌کند که یک‌نفس، ۸۵۱ نظر زیرش را می‌خوانم... بعدش به‌وضوح می‌بینم پُر از قصه و غصه و شادی و تعجب می‌شوم... پُر از زندگی‌نامه... می‌بینم لابه‌لای این‌همه آدم و سرنوشت نمی‌شود نایستاد به فکر کردن... نمی‌شود او را ندید!

ماجرا از این‌قرار است که صاحب صفحه، بیوگرافی خودش را نوشته و از دنبال‌کننده‌هایش خواسته در صورت تمایل به این چالش بپیوندند و از خودشان بگویند... که از قضا خیلی‌ها دست به‌کار می‌شوند... از فنلاند و سمنان و شیراز و تهران و مرند و ونکوور و اهواز و مرودشت و دانمارک و خیلی شهرها و کشورهای دیگر... آن‌ها توی کامنت، دست می‌زنند به معرفی... که هستند، کجا سکونت می‌کنند، متاهلند یا نه، رشته دانشگاهی‌شان چیست، شغلشان، بچه‌هایشان، آرزوها و دغدغه‌ها و توصیف گذر عمرشان را می‌نویسند. اساسی‌ترین تلخ و شیرینی شان را، و من متوجه می‌شوم چه شوری دارم برای سیر و سیاحت و زندگی‌نامه‌گردی! می‌بینم چه جور برای هفت پشت غریبه، دلسوزی و همدلی شبانه راه انداخته‌ام و ابداً این احساس را ندارم که لایلا و زهره و رویا و ندا و الهام و مهناز و پریسا خانم توی کامنت‌ها ناآشنایند! از خدا که پنهان نیست از شما چه پنهان، یک‌ساعتی که می‌گذرد من هم می‌نشینم به نوشتن. شبیه اکثریت، شرح حالم ۸۱۰ خطی از آب درمی‌آید. ۱۵۰ کاراکتری که شبیه هیچ کدامشان نیست. همان‌طور که مال همه‌شان خاص است. شبیه مال هیچ کس. هر جمله‌ای که از خودم می‌نویسم می‌بینم «الله اکبر» بودن خدا چقدر اینجا هم سندیت دارد. از آن لحاظ که هر کدام از ما آدم‌ها را بی‌اندازه متفاوت و دگرگونه آفریده است. تک‌تکمان را.

بیوگرافی‌ام را کامنت نمی‌کنم اما زندگی‌نامه خیلی‌شان را به‌خاطر می‌سپارم، با تمام جزئیات و تمام فراز و فرودهایش. مطمئنم روزی که حتماً نامیدی یا خوشحال‌ترم به دادم خواهند رسید.

دعا

به‌قول خدایایم‌رز مادر بزرگم: الهی! پیشانی نوشت و بخت و مقدر و ما و آنکه ما را می‌شناسد، روشن...

پی‌نوشت

شخصی خدمت امام علی(علیه‌السلام) رسید و عرض کرد: یا امیرالمؤمنین! مرا از تقدیر آگاه فرما.

حضرت فرمود: راهی بس تاریک است، در آن قدم مگذار.

دوباره عرض کرد: یا امیرالمؤمنین! مرا از تقدیر آگاه فرما.

فرمودند: در یایی ژرف است، در آن فرو مرو. سه باره پرسید: یا امیرالمؤمنین! مرا از تقدیر آگاه فرما.

حضرت فرمودند: راز خداست و بر تو پوشیده. برای فهمیدن آن، خویشتن را به زحمت مینداز.

گرم است. مردم هر سال در آنجا قربانی‌ها می‌کنند و هر کس مرضی داشته باشد، از برکت امام شفا پیدا می‌کند». امروزه مردم، از آب این چشمه که هنوز در وسط روستای دهسرخ جاری است، برای تیمّن و تبرک استفاده می‌کنند و برای استفاده عموم از آن، تمهیداتی اندیشیده شده است. دهسرخ به برکت نام و یادگاری‌های منسوب به حضرت ثامن‌الحجج(ع)، در تمام ایران شناخته شده است و مردم این روستا، به سابقه تاریخی روستای خود مباهات می‌کنند.

که «آثار آن آب اکنون و تا این روزگار باقی است». در آثار تاریخی دوره‌های بعد هم، به نام و مکان روستای دهسرخ اشاره شده است؛ به عنوان نمونه این‌خردابه در کتاب «مسالک و ممالک»، بیهقی در «تاریخ بیهقی» و در قرون متأخر، اعتمادالسلطنه در کتاب معروف «مطلع‌الشمس» به نام مبارک خود زمین را حفر کرد و چشمه‌ای جاری شد. صدوق این روایت را از قول تمیم بن عبدالله قرشی و او با واسطه از عبدالسلام بن صالح هروی مشهور به اباصلت نقل کرده و در ادامه آورده است

منطقه به حساب می‌آیند. در این روستا، چشمه و تختگاهی منسوب به امام رضا(ع) قرار دارد که مورد علاقه مردم منطقه است. براساس گزارش شیخ صدوق، هنگامی که امام رضا(ع) از نیشابور به سمت مرو حرکت نمود، در این مکان رحل اقامتی کوتاه افکند و چون آبی برای وضو پیدا نشد، با دست مبارک خود زمین را حفر کرد و چشمه‌ای جاری شد. صدوق این روایت را از قول تمیم بن عبدالله قرشی و او با واسطه از عبدالسلام بن صالح هروی مشهور به اباصلت نقل کرده و در ادامه آورده است

محمدرضا انصافی | دهسرخ، روستایی آباد و سرسبز در ۴۵ کیلومتری مشهد است؛ جایی که به واسطه یادگاری‌هایی از حضرت ثامن‌الحجج(ع) شهرت دارد. براساس مندرجات متون تاریخی و روایی، امام رضا(ع) در سفر خود از مدینه تا مرو، در این روستا توقف نمود و به اقامه نماز و استراحت پرداخت. آنچه در تعلق این روایت تاریخی به دهسرخ کمتر تردیدی را وارد می‌کند، نام «قریه الحمرا» در اسناد تاریخی و تطابق آن با نام روستا و رنگ کوهایی است که قرن‌هاست شاخص این

آنج روزها

درباره چشمه‌ای تاریخی و منسوب به ثامن‌الحجج(ع)

«دهسرخ» و یادگاری‌های امام رضا(ع)

